

eller for et bestemt tidsrum af ikke over 6 måneder. Endelig kan ministeren foretage afvigelser fra bestemmelserne i §§ 5 og 6, for så vidt angår skibe, der anvendes i rutefart af ikke over 4 timers varighed, og for hvilke navigations- og maskinofficerernes tjeneste er tilrettelagt således, at hensynet til sikkerhed for menneskeliv på søen og sikring af skibets betryggende drift er fyldestgjort.

Stk. 2. Ministeren kan under særlige omstændigheder tillade udstedelse af sønæringsbevis, uanset at de for erhvervelse af det pågældende bevis fastsatte krav ikke fuldtud er opfyldt. Fritagelse for opfyldelse af eksamens- og fartskrav kan dog kun gives, forsåvidt den pågældende skønnes på anden måde at have forskaffet sig tilstrækkelig teoretisk og praktisk uddannelse, og fritagelse for opfyldelse af krav om indfødsret kun efter forud indhentet erklæring fra Søfartens Fællesråd.

Stk. 3. Ministeren kan efter samråd med ministeren for Grønland fastsætte lempelser i de i denne lov indeholdte bemandingsbestemmelser, for så vidt angår skibe, der udelukkende anvendes i fart langs Grønlands kyster eller til fiskeri ud fra Grønland, hvorhos ministeren for Grønland er bemyndiget til efter samråd med handelsministeren at tillempe de i loven indeholdte administrative og processuelle forskrifter efter de i Grønland på disse områder gældende regler.

§ 41.

Tvistigheder vedrørende et skibs bemanning kan indbringes for Søfartens Fællesråd, der efter foretagen undersøgelse afgiver indstilling til handelsministeriet.

§ 42.

Ved kgl. anordning fastsættes, under hvilke betingelser uddannelse og tjeneste i søværnet kan danne grundlag for erhvervelse af de i denne lov omhandlede sønæringsbeviser, bortset fra de i §§ 14 og 16 omhandlede beviser som henholdsvis styrmand af 1. grad og skibsfører af 1. grad.

§ 43.

Under forudsætning af gensidighed kan Kongen efter overenskomst med Finland, Island, Norge og Sverige fastsætte, at per-

soner med gyldig sønæringsadkomst i et af de nævnte lande er berettiget til at gøre tjeneste i danske skibe i tilsvarende stilling, som hans sønæringsadkomst giver ham adgang til.

§ 44.

Stk. 1. Når danske skibe ud- og indklareres eller sættes i fart, påhviler det vedkommende myndigheder at påse overholdelsen af de i denne lov foreskrevne regler efter de anvisninger, som derom gives af handelsministeren og i det omfang, ministeren nærmere bestemmer.

Stk. 2. Overtrædelse af denne lov eller de i dens medfør udstedte forskrifter straffes med bøde.

Stk. 3. I København hører sagerne under Sø- og Handelsretten, uden for København under søretten.

§ 45.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1958 dog således, at de i loven indeholdte bemandingsbestemmelser først finder anvendelse på det enkelte skib fra det tidspunkt, da det første gang efter lovens ikrafttræden afgår fra dansk havn eller red, dog senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden. I tiden indtil lovens bestemmelser kan træde i kraft for det enkelte skib, gælder de hidtidige bestemmelser.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 50 af 28. februar 1916, lov nr. 201 af 1. april 1919, lov nr. 73 af 31. marts 1928, lov nr. 476 af 11. december 1950, samt § 7, sidste stk., i lov nr. 231 af 7. juni 1952 om sømandsuddannelse.

§ 46.

Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Midlertidige bestemmelser.

§ 47.

Stk. 1. De forinden ikrafttrædelsen af sønæringsloven af 28. februar 1916 erhvervede sønæringsbeviser hjemler deres indehavere samme ret som hidtil.

Stk. 2. Handelsministeren bemyndiges til at fastsætte vilkår, hvorunder indehavere af sønæringsbeviser som de i det foregående stykke omhandlede opnår adgang til at erhverve lige ret med indehaverne af de i nærværende lov omhandlede beviser.